

Zaroka

Mr. in Mrs. Tony Yerkič iz 17806 Delavan Rd. naznanjata, da se je zaročila njiju hči Dorothy z Edwardom Yanchar, sinom Mr. in Mrs. John Yanchar iz 16309 Parkgrove Ave.

Pvt. Stanley Stefančič, 231 E. 200. St. je prišel na dopust za deset dni. Stanley je že drugi sin te družine v službi Strica Sama. Prijatelji so prošenji, da ga obiščejo na gornjem naslovu.

"AMERIŠKA DOMOVINA"AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

JAMES DEBEVEC, Editor

6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays**NAROČNINA:**

Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland po pošti, celo leto \$7.50
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland po pošti, pol leta \$4.00
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland po pošti četrt leta \$2.25
Za Cleveland in Euclid, po raznašalcih: celo leto \$6.50, pol leta \$3.50,
četrt leta \$2.00
Posamezna številka 3c

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada \$6.50 per year. Cleveland by mail \$7.50 per year
U. S. and Canada \$3.50 for 6 months. Cleveland by mail \$4.00 for 6 months
U. S. and Canada \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months
Cleveland and Euclid by carrier \$6.50 per year, \$3.50 for 6 months,
\$2.00 for 3 months
Single copies 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at
Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 134 Tue., June 9, 1942

**Koga pa vendar zastopajo
v kongresu?**

Kadar človek čita poročila iz Washingtona o delovanju našega kongresa, se dostikrat nehoti vpraša: ali so ti poslanci res ljudski zastopniki, ali so zastopniki samo gotovih interesov in ti interesi pač niso interesi preprostega človeka iz nižjih slojev.

Tako smo oni dan čitali, kako je odsek poslanske zbornice mrcvaril davčni predlog za zaprtimi vrati. Zakladniški urad je namreč po dolgem študiranju in računanju predložil temu odseku davčno mero, ki bi nekako sorazmerno naložila breme na vse sloje enako.

Odsek je pa šel in kolikor mogoče razbremenil korporacije in osebe z visokimi dohodki, pa to breme podvojil na ramena oseb z malimi dohodki. Takole je odsek, v katerem sedi 15 demokratov in 10 republikancev, "popravil" predlog zakladniškega urada:

Najprej je črtal iz proračuna za nove davke \$691,000,000, kar naj bi po računu zakladniškega urada plačale bogate korporacije.

Potem je črtal iz proračuna \$750,000,000, kar naj bi plačale v davkih osebe z bogatimi dohodki.

Nadalje je črtal \$483,000,000, kar naj bi po mnenju zakladniškega urada plačali ljudje, ki lastujejo razne delnice in bonde, ki so zdaj prosti davkov.

Zatem je odsek črtal \$330,000,000, kar naj bi, po mnenju zakladniškega urada, plačali bogataši na večjih zemljiških dvakih.

Končno je odsek odklonil izvršiti priporočilo predsednika Roosevelta, da ne sme nobena oseba v Zed. državah imeti več kot \$25,000 čistih dohodkov na leto.

Obratno se pa odsek ni obotavljal naložiti oseb, ki služijo, na primer, \$10 na teden, 6 odstotkov davka od tega služka in še 11% surtakse. Istočasno bi pa oseba, ki ima, na primer, \$1,000,000 dohodkov od sekurit, ki so proste davka, ne plačala niti centa v federalno blagajnico. V Zed. državah se nahaja 25 oseb, ki so imele prošlo leto nad \$1,000,000 dohodkov od sekurit, ki so proste davka.

Zakladniški urad je hotel zamašiti luknje, skozi katere se bogate kompanije zdaj lahko izmuznejo in ne plačajo davkov. Ta odsek je preprečil to namero. Kako je odsek ustregel nekaterim korporacijam s tem, naj pokaže ta slučaj. Neka oljna družba je lansko leto napravila več kot \$6,500,000 dobička. Toda, ker se je poslužila postavnih izhodov, je poročala na zakladniški urad, da je napravila izgube v vsoti \$7,000,000, torej se je na ta način izognila davkom.

Za vsem tem je, kot pravijo, nameraval kongresa, da se vsili splošni prodajni davek. Zakladniški urad zahteva \$8,800,000,000 v novih davkih. Ta denar je treba dobiti. In ker je odsek črtal nad dva milijona iz proračuna zakladniškega urada, namerava to nadomestiti s splošnim prodajnim davkom.

Predsednik Roosevelt in zakladniški tajnik sta proti splošnemu prodajnemu davku. Kongres ga hoče pa vsiliti, zato je črtal tako visoke davke, da bo izgledalo kot da ni drugega izhoda kot prodajni davek, pri katerem bo zopet najbolj udarjen delavec.

No, bomo videli, kakšno kašo nam bo končno skuhal kongres.

Da se ne pozabi...

Tržaški mestni poveljnik se je uprl odposlati apel obsojencev za pomiloščenje. Zato so jih vzeli še pred dnem 6. septembra 1930 ter te štiri mlade Slovence peljali na Bazovico. Kljub svojim mladim letom so se vsi štirje obnašali kot pravi junaki. Na strelišču pri Bazovici so jih postavili v vrsto, s hrbtom obrnjenim proti vojakom, in jih ustrelili.

Ferdinand Bidovec je hotel gledati svojim rabljem v obraz, pa se mu je posrečilo, da se je nekoliko obrnil v zadnjem trenutku. Zato ni bil s prvimi strelci usmrčen, ampak so mu morali dati še en strel, da je bil tako rešen smrtnih bojev.

Trupla teh štirih nedolžnih žrtv so fašisti pokopali na nekem neznanem kraju, da niti njih matere niso mogle položiti rož na njih grobove.

Tako so morali plačati štirje Slovenci s smrtjo za čin, glede katerega so bili popolnoma nedolžni. Obtožili in obsodili so jih "terorja." A tisto pa ni bil teror, kar so počeli fašisti nekaj let prej v istem mestu, ko so vprico vojaških in civilnih oblasti požgali slovenski narodni dom in streljali v osebe, ki so se hotele rešiti iz gorečega poslopja. In človeku, ki je ukazal napad na narodni dom, Francescu Giunta, so celo postavili spominsko ploščo. Ne, to ni bil teror...

Ta obsodba in smrtna kazen nad štirimi slovenskimi žrtvami je zbudila splošno ogorčenje ne samo v Jugoslaviji, ampak po vsem civiliziranem svetu. Na Češkem je bilo tako ogorčenje nad Italijani, da je italijanska vlada ponovno protestirala. Fašističnemu časopisu se tudi ni dopadlo, ko je angleško časopisje obsojalo težko kazen in pa naglo obsodbo teh Slovencev.

BESEDA IZ NARODA**Piknik podr. št. 3 SMZ**

Ko se tako polagoma približujemo četrti obletnici obstoja naše podružnice št. 3 S. M. Z. je članstvo uvidelo potrebno, da se ob tej priliki zopet zauzamejo in gremo na delo, da se v ta namen priredi piknik in sicer na vogalu Chardon in Richman Rd. To so tisti prostori, kjer ste obiskali naš piknik lanskega leta.

Namen tega piknika je da se ves preostanek uporabi za vojne potrebe oziroma za nakup obrambnega bonda, katerega nam je mogoče kupiti za svoto \$74.00 ker za manjšo svoto ga društva ne dobijo. Naša podružnica je že enkrat prej obdržala slično prireditve v ta namen in sicer lanskega oktobra, toda žal radi številnih prireditelj, ki so se vršile istega dne širom mesta Clevelanda, je bila naše prireditve bolj slabo obiskana, vendar se nam je posrečilo, da smo vsaj nekaj izvršili, kar smo obljubili, da smo nekoliko pomagali Slov. Domu na Holmes Ave. s tem, da smo kupili dve delnici za \$20.00 in \$5.00 smo darovali za pomožno akcijo, katere smo izročili Mr. Kolandru za pomoč našim trpečim rojakom v stari domovini.

Za kar naj vam bo izrečna hvala vsem, ki ste do tega pripomogli. Sedaj pa vas ponovno vabimo vse člane Slovenske moške zveze kakor tudi ostalo občinstvo od blizu in daleč, da nas obiščete omenjenega dne. Pomnite, da je ta dan 14. junija, po postavi praznik ameriške zastave, v katero zre milijone človeštva z največjim spoštovanjem, tudi ta dogodek boste lahko praznovali z nami v krogu najlepše gostoljubnosti naših društevnikov, ako nas obiščete v nedeljo, dne 14. junija, na vogalu Chardon in Richman Rd. Prostorji so jako prikladni za vse, tako tudi za parkiranje avtov, in letos so pa še toliko bolj mišni, ko so istotam uredili novo plesišče, kar bo gotovo prijalo vsem, ki se želijo malo zavrteti. Godba je že naročena in vse kar spada za piknik bo tudi na mestu vključivi pečeno jagnje, ki nam ga bo spekla dobro poznana John Zalerjeva pekarija na Waterloo Rd.

Vsi ste dobrodošli, da podpremo naše geslo, kadar je pomoč potrebna "Vsi za enega, eden za vse", sedaj je čas, da delamo vsi za Strica Sama in da mu damo vso podporo vsak po svoji najboljši moči. Z vašo navzočnostjo nam boste dali poguma in možnosti, da pridemo do zaželenega cilja, ki nam bo ostal v trajnem spominu kakor tudi naši poznejši generaciji, ki so že člani mladinskega oddelka in tistim ki bodo še pristopili.

Da pa ne bomo sami na delu tega piknika smo naprosili aktivne članice ženskega kluba Slov. doma na Holmes Ave. za pomoč in kooperacijo, da nam bo mogoče postreči vsem, ki se bodo udeležili tega piknika, kajti če bo članstvo kaj upoštevalo te vrstice, se pričakuje od naše podružnice 251 članov brez tistih, ki so odšli v službo Strica Sama, ki jim ne bo mogoče prisostvati. Glede vožnje na piknik se pa obračamo na naše članstvo, ki imajo svoje avtomobile, da pridejo pred Slovenski dom na Holmes Ave. ob pol dveh popoldne, da se skupno odpeljemo na pikniške prostore. Članstvu in prijateljem se pa priporoča, kajti nimajo svojega vozila, naj pridejo pred Slov. dom najkasneje ob dveh popoldne. S tem bo lahko vsak postrežen za malo odškodnino vožnjih stroškov. Od bor vabimo vabi cenjeno občinstvo na obilni poset.

Torej na svidenje pod košati mi drevesi želeč vam vsem obilo razvedrila

Chas. Benevol, tajnik.

**O poročilih iz starega
kraja**

Ko sem čitala v naših časopisih o smrti jeseniškega župana Karel Lukmana, sem se namerila, da napišem par vrstic v tem oziru. Prvič, mi kar negre v glavo, da je on sploh prevzel župansko mesto, tak plemenitaš kakor so bili Lukmani. Ker smo s sinovi skupaj dorasli, zato jih tudi prav dobro poznam, samo s to razliko, da so oni živeli v razkošnem gradu, a mi pa v revni hiši.

To so vam bili bogataši, da smo jih ta revni ljudje imeli kar za nekeke bogove visoko gori nad nami. Stari Lukman je bil direktor čez obe tovarni, na Javorniku in na Savi, kjer je bil tudi najmočnejši delničar. Rečem vam, da so ti ljudje živeli pravo nebeško življenje. Gospa je bila ena najkrajših žensk in še danes se mi zdi, da jo vidim v vsej njeni razkošnosti, vso v svili in okrašena z dragimi kamni. Vsak jo je občudoval, kdor jo je videl.

Rodili so se jim trije sinovi in sicer: Karel, Anton in Herbert; silno pa si je žena želela hčerke. Moja mati so mi celo pravili, da je bila meni nekoč kupila svileno obleko, ker da sem se ji silno dopadla in vselej, kadar me je božala po licih je žalostno vzdihovala, da si tudi ona želi ene punčke. Moj oče so pa večkrat rekli, tudi če imajo še tako bogastvo, pa le nimajo vsega, češar bi si želeli. Govorili pa nismo z njimi nikdar drugače kot nemško in zato se tudi nič ne čudim, da je Karol vedno bolj držal z Nemci.

Ko sem bila še otrok in smo se kot taki včasih vtihotapili v grad, smo tam slišali samo nemško govorico, ki se mi je že kot otroku ta jezik jako dopadel, da sem sklenila, da se ga bom tudi jaz naučila. Najprej sem hodila v nemško šolo, da sem se naučila čitanja in pisave v nemškem jeziku in nato sem se pa še posebej učila tega jezika, ki ga še danes znam. No, pa kam sem pa zašla, saj sem vendar mislila napisati, kako je sreča opoteča; torej naj napišem še o tem par vrstic.

Ker so po prvi svetovni vojni tudi skoro največji bogataši obubožali, sta menda tudi stara Lukmana umrla bolj revna kot bogata. Sin Anton je bil major v avstrijski armadi in kakor so pravili, je bil jako prijazen s vojaki-prostaki. Koncem vojne pa je izvršil samomor. Do tega koraka ga je privedla izguba vsega premoženja, katerega je bil naložil v avstrijsko vojno posojilo in poleg tega, pa ga je radi izgube premoženja še njegova žena tožila za razporoko, da je bilo gorje tem hujše. Anton je bil krasen človek, pa prav nič prevzet, kakor brata in njegovi starši. Stari Lukman je bila prava posebnost prevzetnosti.

Bilo je v času delavskega štrajka 1903 v tovarnah na Javorniku in Savi, ko se je stari Lukman vozil s svojimi iskri in konji ter skoro pokal od jeze in kričal nad delavci, češ, da jih bo že se naučil, da bodo še v cokolj hodili v cerkev. Tedaj pa mu je eden izmed delavcev zabrusil, da njegovi pa že hodijo. S tem je mislil na nezakonskega otroka njegovega sina, ki je bil zapeljal neko služkinjo in ji zato sramoto plačal borih tri sto goldinarjev.

Ta Karel Lukman, ki so ga sedaj ubili na Jesenicah, je najbrž unuk starega Lukmana, katerega sem jaz tu opisala. Tako so šli v krstvo deželo vsi, ki so nekoč tako visoko letali in so sedaj prav nizko padli. Nič blag ni njih spomin.

Dalje sem tudi čitala o angleškem bombardiranju nemškega industrijskega mesta Kolin.

V tem mestu je tudi moj brat uslužben kot inženir. Mogoče je sedaj tudi on med mrtvimi. Jaz popolnoma obsojam tako nečloveško pobijanje civilnega prebivalstva, kajti to ni več vojna, to je, razdejanje, ki je še hujše od potresa. To mora biti nekaj strašnega, saj v tem mestu niso samo Nemci, ampak tam je mešan narod. Bojim se samo, da se ne bi to nam vračalo in bi prišlo kaj podobnega tudi na nas. Moj brat mi je večkrat popisaval lepoto tega mesta, posebno je bil krasen pogled na to mesto zjutraj ob sončnem vzhodu, kar je bilo nekaj tako krasnega, da je bilo nemogoče popisati in danes pa je to krasno mesto v razvalinah.

Tako strašnega sovraštva še ni bilo na svetu med ljudmi, ki sploh ne vedo zakaj se sovražijo; menda le radi neke višjih glav. Kako ogromne vsote denarja se potroši za to strašno ubijanje, na milijone vsak dan. Ta vsota enega dneva je skoro tako velika, da bi menda prav lahko s petaki pokrili nad polovico Clevelanda, pa gre vse v nič. Bog ve kaj nam bo še prinesla bodočnost?

Našo 185. cesto že leta in leta popravljajo, pa je kljub temu vedno vsa razkopana. Reklo se je, da so dale kompanije garancijo za 15 let, ker se pa noben nič ne zgane, pa sem skoro prepričana, da se ta popravila vrše vsa na naše stroške. Največ tega tlakanja se je izvršilo pod Hopkinsom, ko je bil on mestni sologovodja in pravijo, da je dajal kontrakte najvišjim ponudnikom, pa ne vem ali je kje kakšna garancija za delo ali ne. Briga te naše politike, samo da raste trava tam, kjer se sami pasejo. Zato se pa tisti Hopkins tudi nikjer več ne oglasi, ker on se je že preskrbel na račun davkoplačevalcev. Pozdrav,

Mary Modrijan.

Jugoslavenska kronika

London v drugi polovici maja. (Radio JIC).—Direktor jugoslavenskega poročevalnega odseka, minister g. Večeslav Vilder, je imel po londonskem radiu govor, v katerem je dejal:

"Osemnajstega maja je preteklo leto dni, odkar je italijanski kralj in cesar Emanuel določil—po pisanju zagrebških Paveličevih listov—spoletskega vojvoda za hrvatskega kralja. S tem je savejska dinastija dobila svojo vlogo v fašistični komediji. Leto dni je preteklo, a Spoleto še vedno sedi v Rimu in v Zagrebu ne samo da ni kralja, temveč je celo Pavelič vsak trenutek pripravljen zbežati v Banjaluko in od tam kdo ve kam dalje. V Zagrebu stoji pripravljeno letalo, da zbeži, a ne tja, odkoder je prišel.

"Mi Mussolinijevo odločitev dobro razumemo. Po izgubi Abesinije, Eritreje in Libije in po sramoti v Grčiji je hotel zbrisati svoje izgube z delovanjem na Balkanu. S Hitlerjevim dovoljenjem je zasedel Dalmacijo, vzel del Slovenije in vso morsko obalo s Crno goru. V Zagreb je poslal svojega odprodo Paveliča. Pa mu še ni bilo dovolj. Ni bilo zadosti, da je Madžarski dal čisto hrvatsko Medjimurje in obljubil koridor na morje. Da bi napravil stvar resno in Hrvatsko še bolj ponižal, je Pavelič ukazal, da mora zaposliti italijanskega kralja, da mu nekoga da za hrvatskega kralja. Tako je italijanski kralj določil spoletskega vojvoda za to vlogo. Vendar se zdi, da je pri tem ostalo. Spoleto ni odpotoval v Zagreb. Ostal je doma, da bi fašisti lažje plenili po Jugoslaviji, da bi ji lažje naložili pet milijard za okupacijske stroške, da bi vstali poklari Srbe in da bi pokazali, da ne znajo vladati. Oni zato puščajo Paveliča, da igra vlogo diktatorja, da posnema svoje poglavarje. Italijani vse to zapisujejo in slikajo, da bi nekega dne, če zmaga Anglija, lahko dejali, da samo oni lahko

držijo red in mir na jadranski obali.

"Kakšen mir in kakšen red vlada v Hrvatski se je videlo iz govora Paveliča dne 28. februarja v njegovem tako imenovanem saboru; 44 članov tega tako imenovanega sabora je protestiralo proti prijetju dr. Mačeka in proti izbiri spoletskega vojvoda za hrvatskega kralja. Zaradi tega splošnega nerazpoloženja se mora Pavelič braniti, češ da je vnovič vzpostavil krono Zvonimirja in da jo je nato ponudil članu savejskega doma. On ni hotel, da bi postala predmet kavarniških razgovorov in političnega mešetarnjenja. Iz tega je razvidno, da je ta stvar izzvala med hrvatskim narodom veliko nejevolje. Pavelič v svojem govoru naprej s Spoletom, a nekaj je nikakor ni hotel reči, kaj bo gotovo, da ne Spoleto in ne Pavelič ne verjameta v možnost njegovega kronanja.

"V zvezi s tem je treba navesti tudi tisti del njegovega govora z dne 28. februarja, v katerem se obrača na hrvatske predstavnike v jugoslovanski vladi v Londonu, Krnjeviča in Suteja, v katerem pravi, da bi se pred njima odkril, če bi ne bili člani vlade in če bi delala samo za hrvatski narod v izgnanstvu. To pomeni, da ni gotov v zmago svoje strani in da si hoče ohraniti drugo karto. Tu pa je njegova politična nevednost. Kajti on bi se ne mogel prikloniti pred tistimi, ki so se zaupali strani, ki se bori proti njegovim zaveznikom..."

"Gdje je Duće od Spoljeta što ga Musa proslag ljeta komandirao za kralja baš mu, šala, valja."

"Kod kralja od Muse greška Zvonimirova mu kruna teška za taljansku glavu drugde Duće traži slavu!"

"Posla Musa finu pticu vojvodu Spolieticu. Mi slobodu izgubismo. Al' Afriku jošte nismo."

"Bliz je konac gangster-Ante Neka Duce, Hitler pamte, na Grobniku još je mjesta za firera čak a dvjesta."

Med brati

V prejšnjem broletu sta žive la dva brata — Jakobi. Eden je bil genialen matematik, drugi izumitelj galvanoplastičnega postopka. Javnost se za drugega bolj vedela kot za prvega, čeprav je bil ta pomembnejši in tako se je dogajalo, da so matematika stalno zamenjavali z galvanoplastom. Matematik pa ni bil človek brez humorja, kadar se je kdo spet v njem zmotil, je imel navado reči: "Oprostite, jaz nisem jaz, temveč moj brat!" Nekoč ga je vprašala neka dama: "Ah, vi ste brat slovitega Jakobija?" Učenjak je odgovoril nato prisrebno in precej samozvestno: "Ne, milostiva, on je moj brat!"

Ne odlašajte! Naročite si fin FUR COAT ali "STERLING" suknjo za bodočo zimo na WILL-CALL in to direktno iz tovarne SEDAJ, dokler dobite še dobro blago po nizkih cenah. Za dobro blago in pošteno postrežbo se vam priporočam.

BENNO B. LEUSTIG

ENdloott 3426 1034 ADDISON RD. ENdloott 3506

Ce verjamele al' pa ne

Zenske, ta kolona danes ni za vas, je samo za moške, pa samo za oženjene moške. Torej drugi, ki se vas to ne tiče, se pa s čim drugim zabavajte danes. Saj veste, da ni noben stan tako potreben dobrih naukov kot je zakonski stan in sicer samo moška polovica.

Torej tukaj bom oženjenim moškim razložil, kako si bodo spekli potico, če se bodo s ženo skregali, da ne bodo naše žene mislile, da nas imajo na špagi in da jim moramo iz roke zabavati.

Prigodilo se je, da sta se s konca skregala. Bog pomagaj, saj to ni nič čudnega. Če sta se Adam in Eva sporekla v tako lepem kraju, kot je paradiž, in to radi enega samega jabolka, kako da se ne bi kregali mi, ki nas tarejo vsakdanje skrbi, da hodimo od jutra do večera razdraženi s sršeni okrog in si iščemo žrtve, nad katerimi bi znesli svoj srd. In kdo je, vas vprašam, v takih okoliščinah bolj pripraven na špetir kot je zakonska polovica pa naj bo že tega ali onega spola.

Tako je torej zagrmelo tudi v ongavi hiši in to ravno za praznike. Tako se je bila ona razvnela, da je zabrusila možu steno kazen: "O rajt, če si tak, boš pa sam spekel potico za praznike! Jaz ti je že ne bom, da boš vedel."

"Prava reč!" je rekel mož, "glo, 'kaj misliš, da jo ne znam?' 'No, tisto potico bi pa rada vedela, saj jesti bi je ne marala, da bi morala od lakote umreti, ki jo boš ti spekel,' je rekla ona in odsmela iz kuhinje.

Mož je premišljal svoje besede in končno šel vase in si priznal, da je enkrat malo preveč stegnil jezik. Saj je dobro vedel, da ne bo šel packat testa, ki ga še nikoli ni. Ampak tisto pa ni ne gre, da bi se podal. Za vse svetlo ne! Treba je ženi pokazati, da se tudi brez nje lahko izve vsaj nekaj časa.

Potica mora biti pri hiši na vsak način, si je rekel, samo kaj ko naj si jo preskrbi, da bo zopet lahko korenček postrgal. Na vsi kraje ugrablje, končno mu pa pade strašno srečna misel v glavo.

V soboto pred praznikom je v prodajalno in si kupi dve štrci belega kruha, potem nekaj orehovih jederc, nekaj rozin, nekaj medu in nekaj cimeta. Vsa ta telesna dobra dela, ki pašajo potico.

Ko so v nedeljo popoldne zžinali, se ni mogla ona premagati, t.j. da ni dregnila v moža: "Kaj imaš pa potico?"

"Čakaj, jo bom precej pripravljal," je rekel on in šel v shrambo, po tiste nakupljene stvari. Potem stavi na mizo kruh, potem pa stavi predse male krožnike s natrese v enega jederca, v drugega rozine, v tretjega cimet in četrtga zlije med. Potem vzame kos kruha, ga namaže z medom in potrese povrh nekoliko s jedercem, navrh pa potrese drugo ca in rozine. Potem vzame drugo kos kruha, ga položi vrh prejšnjega, da je napravil nekak sendvič in ga močno ugrizne.

"Vidiš," reče ženi, "pa si misli, da ne bom jedel potice. Prav tako je, če ni še boljše, kaj jo ti spečeš?"

"O, ti preteti dedec, kaj si vse ga ne izmisli," zagodrnja ona in izgine v kuhinjo.

Torej, kdor se izogiblje družinskih preprirov samo radi potice, naj kar brez skrbi udari potico ni, kakor vidite, več zabavo za lepo domačo zabavo.

DEKLETA IN ZENE!

Ne odlašajte! Naročite si fin FUR COAT ali "STERLING" suknjo za bodočo zimo na WILL-CALL in to direktno iz tovarne SEDAJ, dokler dobite še dobro blago po nizkih cenah. Za dobro blago in pošteno postrežbo se vam priporočam.

BENNO B. LEUSTIG

ENdloott 3426 1034 ADDISON RD. ENdloott 3506

ZAKLAD V SREBRNEM JEZERU

je pohitelo na tisto lene kraje?"
"Na krovu je bil, naš sopotnik je. V vodo je skočil. Izognite se mu! Brž!"
Čudak je zahihital.
"Oho —! Teta Droll ne beži pred nikomer in tudi ne pred panterjem, pa najsi je črn, bel, moder ali pa zelen!"
Povejte ali ga smem ustreliti?"
"Seveda! Pa ne bo se vam posrečilo!"
"Tako —? Bomo videli!"
Čigav pa je?"
"Last je nekega cirkusa. Čisto na novo so ga naročili, iz Afrike je pravkar prispel. Brž na drugo stran ladje, teta Droll, sicer je po vasi!"
Pa čudak v ženski halji se je smejal. Ni bežal, mojstrski se je izogibal panterju in se v zabavo mu je bil, se je videlo, da se sme poigrati z živaljo. Vmes pa je govoril s Črni Tomom: "Ne bo se mi posrečilo —? Kaj pravite —? Bodete že videli! Če bi ga le smel ustreliti —"
Kam pa prav za prav naj pomerim, če je treba?"
"V oko!" je dejal Old Firehand.
"Well —! Bom poskusil. Le bliže mi mora priti."
Odložil je veslo in vzel puško, ki je ležala poleg njega.
Naglo sta si prihajala bliže panter in splav. Srepa je gledala žival novega nasprotnika, ki je dvignil puško in pomeril.
Dva strela sta počila, lovec je izpuštil puško; prijel za veslo in okrenil splav. Panter je izginil.
Vse se je zgodilo v nekaj hipih. Valovi so se zavrtinčili, žival se je borila s smrtno, že enkrat je priplavala na površje niže pod ladjo, mrtva je bila, nekaj sekund je plavala na valovih pa izginila.
"Mojstrski strel!" je pohvalil Črni Tom in potniki so mu pritrjevali. Le lastnik živali je klel.
"Ne!" je dejal čudak na splavu. "Dva strela sta bila! V vsako oko eden, kakor ste naročili."
Kam pa je namenjen tale parnik, če je treba?"
Tudi kapitan je prišel gledat dvoboj med splavom in panterjem.
"Kakor daleč bo vode," je odgovoril.
"Vkreč bi se rad, zato sem si sestavil splav. Bi naju sprejeli?"
"Če plačate, gospa — ali gospod! Res ne vem, kaj ste prav za prav in za koga vas naj pogledam."
"Za teto, sir! Jaz sem namreč teta Droll, razumete, sir, če je treba!"
In plačal tudi bom, plačal v denarju ali pa v nuggetih — zlatih zrnih — če je treba, sir —!"
"Pa pridite! Brž! Poskrbeli bomo, da čim prej odrinemo s tega nesrečnega mesta."
Spustili so vrvaso lestvo. Najprvo je priplezal na krov deček, puško je nosil vkljub svoji mladosti, za njim pa čudak v napol ženski obleki. Splav je prepustil valovom. Radovedno so ga gledali potniki.
III.
Teta Droll.
Tudi cornel je opazil čudno postavo na splavu in videl, kako je neznanec opravil s panterjem. Smejati se je, ko je čul ime teta Droll, ko pa je čudak stopil na krov, mu je smeh izginil z obraza, obrvi so se mu nasrile in sumljivo je gledal.
"Tale človek," je pravil tovarišem, "ni prav nič tako smešen, kakor se kaže! Povem vam, da se ga je treba čuvati!"
"Moški je —?"
"Seveda! In nevaren človek —!"
(Dalje prihodnjič)

KNJIŽEVNOST

Koncem tega tedna bo izšla šesta ali junjska številka slovenskega družinskega mesečnika "Novi Svet" s sledečo vsebino:

"Tiha revolucija" (uvodni članek); "Pregled" (tekočih dogodkov); Ivan Zupan: "Važna vprašanja" (pesem); "O starosti Latincev" (članek); Dr. R. Hennig: "Predznaki dežja in nevihte" (članek); "Lov na duhove" (članek); J. M. Trunk: "Tihe ure — Krščanski svet" (premišljevanje); "Radi malenkosti" (članek); Dr. J. L. Zaplotnik: "Msgr. Alojzij Plut" (življenjepis); "Morski volkov" (črtica); "Slovenski pionirji" (Začetek opisovanja Slovencev v Pennsylvaniji); "Dom in zdravje" (nasveti za zdravje, gospodinjstvo itd.); "Za smeh in zabavo" C. K.: "Grofov Jagar" (povest iz slovenskih krajev).

"Novi svet" izhaja vsak mesec okrog 15. dneva v mesecu. Vsak mesec prinese bogato zbirko zanimivega čtiva. Glede tega je nam pisal te dni neki slovenski inteligent tako-le:

"Spoštovano uredništvo: —

"Ko pošiljam za obnove, naj pristavim, da se mi Vaš 'Novi svet' zelo dopade. V tem listu vsak najde nekaj, kar mu prija. Zanimivi članki, črtice, zgodovinsko opisovanje naših ljudi v Ameriki, vse to je tako zanimivo, da bi zdaj ta list zelo pogrešali, če bi ga ne bilo. Kdor je pa ljubitelj lepih povesti, tudi lepših ne more najti kje drugje. Čast, komur čast! Le tako naprej!"

Tisoče Slovencev po Ameriki tako misli o "Novem svetu." Vendar so še mnogi, ki tega lista nimajo. Mimo teh gre mnogo zanimivosti vsak mesec, ki jih ta list prinaša svojim čitateljem. "Novi svet" stane letno samo \$2 za Združene države; za inozemstvo in Kanado pa \$3. Naročnino sprejema

Uprava "Novi svet," 1849 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

Naše zahteve

(Nadaljevanje)

Narod v zasedenih krajih. — Trst

Ali žive italijanski krogi v iluziji, da je res mogoče, iz zasedenega ozemlja napraviti italijansko pokrajino? Gospoda moja, slovenska Goriška ima 9% Italijanov; v Istri jih je 25%; zasedena Kranjska ima celih 16 Italijanov; v Dalmaciji šteje italijansko prebivalstvo komaj 2%. In kak narod je to, ki ga misli Italija potujčiti? Od 6. stoletja živi na tej zemlji — in kake viharje je preстал! Koliko tujih narodov je valovalo preko teh poljan, koliko tujih gospodarjev se je bilo vsililo! Vsi so prošli, vsi so izginili — narod je pa ostal in se ni umaknil niti za ped zemlje! (Živahno odobravanje.) Njegova narodnostna meja je ostala vedno ista. (Tako je!) Neznatne kolonije rimskih vojakov, beneških trgovcev, nemškega plemstva v mestih so ostale neznatni otočiči v slovenskem morju, obkoljene kroginkrog od slovenskega elementa, in so bile nezmerno, vplivati na razvoj naroda, ki se je razvijal popolnoma v samonikli svobodni smeri. (Tako je!) Edino, kar je ta narod grešil, je bilo to, da je redil te otočiče z lastno krvjo.

In Trst? Res živi notri 100.000 Italijanov; toda poleg njih živi tam 80.000 Slovencev, Hrvatov in Srbov. Obdan je kroginkrog od naše zemlje, obdan z železnim obročem našega naroda, ne nekulturnega naroda, ne divjih kmetov, kakor je pisal D'Annunzio, ampak naroda, ki nima niti 10% analfabetov. (Čujte!) Od naroda ki je politično, socialno in gospodarsko tako organiziran, kakor ni bil italijanski narod še nikdar (Odobranje.), od našega...

Gospodari položaj.

40% prometa tržaške luke odpade na Jugoslavijo, 50% na ostale dežele v zaledju Trsta. Iz slovenskih pokrajin črpa Trst svojo moč in blagostanje. Nikdar ni imel tesnejših zvez z apeninskim polotokom; nasprotno, Trst se je vedno boril proti temu, da bi v državnem oziru pripadal k apeninskemu polotoku. Leta 1382, se je prav radi tega izročil prostovoljno Habsburžanom, da bi ne prišel pod Benečane. In leta 1518, so izjavili Tržačani cesarju Maksimilijanu I., se velle poltius omnes cum fillis mori quam umquam amplius ad manus Venetorum pervenire.

Gospoda! Motiv te izjav gotovo takrat ni bilo nacionalno mišljenje, to je jasno, ampak gospodarski moment je tu odločeval. In tega se zaveda Trst tudi danes. Ne mislite, da je to, kar reče tržaški župan, v resnici vox populi. Naj se da Trstu svoboda in pravica, da odloča sam o sebi, pa bo strašno malo glasov za Italijo. Tako je! Trstu grozi gospodarski polom, kakor hitro pride pod Italijo, prav tako kakor vedo Istrani in Goričani, da bodo gospodarsko popolnoma uničeni, če pridejo pod Italijo. Največje dohodke jim daje vino in sočivje; ti predmeti se pa producirajo pri njih z mnogo višjimi stroški nego v Italiji.

Uprava "Novi svet," 1849 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

Seveda se Italija zaveda tega grozečega gospodarskega poloma in ga hoče preprečiti z drugo napako: hoče tudi Reko, tako da bi zaprla vsem srednjim in severnim delom naše države pot do morja in nas prisilila, da si jemljemo vsak kosček kruha od Italijanov po cenah, ki bi jih oni diktirali. Ali si moremo misliti sramotnejših razmer nego so te, ki jih hoče ustvariti Italija za nas? Alimoremo mirno gledati, da nas izpodrinejo od morja, ob katerem smo bivali 1300 let? (Ploskanje.)

In če pravi D'Annunzio, da bi s tem narodom divjih kmetov govoril latinski, mu moramo reči samo to: da znamo tudi mi jezik, s katerim moremo govoriti, če bo treba, tisti jezik, ki so ga nas naučili bratje Srbi v tej vojski! (Živahno ploskanje!)

Gospodari položaj.

40% prometa tržaške luke odpade na Jugoslavijo, 50% na ostale dežele v zaledju Trsta. Iz slovenskih pokrajin črpa Trst svojo moč in blagostanje. Nikdar ni imel tesnejših zvez z apeninskim polotokom; nasprotno, Trst se je vedno boril proti temu, da bi v državnem oziru pripadal k apeninskemu polotoku. Leta 1382, se je prav radi tega izročil prostovoljno Habsburžanom, da bi ne prišel pod Benečane. In leta 1518, so izjavili Tržačani cesarju Maksimilijanu I., se velle poltius omnes cum fillis mori quam umquam amplius ad manus Venetorum pervenire.

Gospoda! Motiv te izjav gotovo takrat ni bilo nacionalno mišljenje, to je jasno, ampak gospodarski moment je tu odločeval. In tega se zaveda Trst tudi danes. Ne mislite, da je to, kar reče tržaški župan, v resnici vox populi. Naj se da Trstu svoboda in pravica, da odloča sam o sebi, pa bo strašno malo glasov za Italijo. Tako je! Trstu grozi gospodarski polom, kakor hitro pride pod Italijo, prav tako kakor vedo Istrani in Goričani, da bodo gospodarsko popolnoma uničeni, če pridejo pod Italijo. Največje dohodke jim daje vino in sočivje; ti predmeti se pa producirajo pri njih z mnogo višjimi stroški nego v Italiji.

Gospodari položaj.

40% prometa tržaške luke odpade na Jugoslavijo, 50% na ostale dežele v zaledju Trsta. Iz slovenskih pokrajin črpa Trst svojo moč in blagostanje. Nikdar ni imel tesnejših zvez z apeninskim polotokom; nasprotno, Trst se je vedno boril proti temu, da bi v državnem oziru pripadal k apeninskemu polotoku. Leta 1382, se je prav radi tega izročil prostovoljno Habsburžanom, da bi ne prišel pod Benečane. In leta 1518, so izjavili Tržačani cesarju Maksimilijanu I., se velle poltius omnes cum fillis mori quam umquam amplius ad manus Venetorum pervenire.

Gospodari položaj.

40% prometa tržaške luke odpade na Jugoslavijo, 50% na ostale dežele v zaledju Trsta. Iz slovenskih pokrajin črpa Trst svojo moč in blagostanje. Nikdar ni imel tesnejših zvez z apeninskim polotokom; nasprotno, Trst se je vedno boril proti temu, da bi v državnem oziru pripadal k apeninskemu polotoku. Leta 1382, se je prav radi tega izročil prostovoljno Habsburžanom, da bi ne prišel pod Benečane. In leta 1518, so izjavili Tržačani cesarju Maksimilijanu I., se velle poltius omnes cum fillis mori quam umquam amplius ad manus Venetorum pervenire.

Gospodari položaj.

40% prometa tržaške luke odpade na Jugoslavijo, 50% na ostale dežele v zaledju Trsta. Iz slovenskih pokrajin črpa Trst svojo moč in blagostanje. Nikdar ni imel tesnejših zvez z apeninskim polotokom; nasprotno, Trst se je vedno boril proti temu, da bi v državnem oziru pripadal k apeninskemu polotoku. Leta 1382, se je prav radi tega izročil prostovoljno Habsburžanom, da bi ne prišel pod Benečane. In leta 1518, so izjavili Tržačani cesarju Maksimilijanu I., se velle poltius omnes cum fillis mori quam umquam amplius ad manus Venetorum pervenire.

Gospodari položaj.

40% prometa tržaške luke odpade na Jugoslavijo, 50% na ostale dežele v zaledju Trsta. Iz slovenskih pokrajin črpa Trst svojo moč in blagostanje. Nikdar ni imel tesnejših zvez z apeninskim polotokom; nasprotno, Trst se je vedno boril proti temu, da bi v državnem oziru pripadal k apeninskemu polotoku. Leta 1382, se je prav radi tega izročil prostovoljno Habsburžanom, da bi ne prišel pod Benečane. In leta 1518, so izjavili Tržačani cesarju Maksimilijanu I., se velle poltius omnes cum fillis mori quam umquam amplius ad manus Venetorum pervenire.

Gospodari položaj.

40% prometa tržaške luke odpade na Jugoslavijo, 50% na ostale dežele v zaledju Trsta. Iz slovenskih pokrajin črpa Trst svojo moč in blagostanje. Nikdar ni imel tesnejših zvez z apeninskim polotokom; nasprotno, Trst se je vedno boril proti temu, da bi v državnem oziru pripadal k apeninskemu polotoku. Leta 1382, se je prav radi tega izročil prostovoljno Habsburžanom, da bi ne prišel pod Benečane. In leta 1518, so izjavili Tržačani cesarju Maksimilijanu I., se velle poltius omnes cum fillis mori quam umquam amplius ad manus Venetorum pervenire.

Gospodari položaj.

40% prometa tržaške luke odpade na Jugoslavijo, 50% na ostale dežele v zaledju Trsta. Iz slovenskih pokrajin črpa Trst svojo moč in blagostanje. Nikdar ni imel tesnejših zvez z apeninskim polotokom; nasprotno, Trst se je vedno boril proti temu, da bi v državnem oziru pripadal k apeninskemu polotoku. Leta 1382, se je prav radi tega izročil prostovoljno Habsburžanom, da bi ne prišel pod Benečane. In leta 1518, so izjavili Tržačani cesarju Maksimilijanu I., se velle poltius omnes cum fillis mori quam umquam amplius ad manus Venetorum pervenire.

Gospodari položaj.

40% prometa tržaške luke odpade na Jugoslavijo, 50% na ostale dežele v zaledju Trsta. Iz slovenskih pokrajin črpa Trst svojo moč in blagostanje. Nikdar ni imel tesnejših zvez z apeninskim polotokom; nasprotno, Trst se je vedno boril proti temu, da bi v državnem oziru pripadal k apeninskemu polotoku. Leta 1382, se je prav radi tega izročil prostovoljno Habsburžanom, da bi ne prišel pod Benečane. In leta 1518, so izjavili Tržačani cesarju Maksimilijanu I., se velle poltius omnes cum fillis mori quam umquam amplius ad manus Venetorum pervenire.

Gospodari položaj.

40% prometa tržaške luke odpade na Jugoslavijo, 50% na ostale dežele v zaledju Trsta. Iz slovenskih pokrajin črpa Trst svojo moč in blagostanje. Nikdar ni imel tesnejših zvez z apeninskim polotokom; nasprotno, Trst se je vedno boril proti temu, da bi v državnem oziru pripadal k apeninskemu polotoku. Leta 1382, se je prav radi tega izročil prostovoljno Habsburžanom, da bi ne prišel pod Benečane. In leta 1518, so izjavili Tržačani cesarju Maksimilijanu I., se velle poltius omnes cum fillis mori quam umquam amplius ad manus Venetorum pervenire.

Gospodari položaj.

40% prometa tržaške luke odpade na Jugoslavijo, 50% na ostale dežele v zaledju Trsta. Iz slovenskih pokrajin črpa Trst svojo moč in blagostanje. Nikdar ni imel tesnejših zvez z apeninskim polotokom; nasprotno, Trst se je vedno boril proti temu, da bi v državnem oziru pripadal k apeninskemu polotoku. Leta 1382, se je prav radi tega izročil prostovoljno Habsburžanom, da bi ne prišel pod Benečane. In leta 1518, so izjavili Tržačani cesarju Maksimilijanu I., se velle poltius omnes cum fillis mori quam umquam amplius ad manus Venetorum pervenire.

Gospodari položaj.

40% prometa tržaške luke odpade na Jugoslavijo, 50% na ostale dežele v zaledju Trsta. Iz slovenskih pokrajin črpa Trst svojo moč in blagostanje. Nikdar ni imel tesnejših zvez z apeninskim polotokom; nasprotno, Trst se je vedno boril proti temu, da bi v državnem oziru pripadal k apeninskemu polotoku. Leta 1382, se je prav radi tega izročil prostovoljno Habsburžanom, da bi ne prišel pod Benečane. In leta 1518, so izjavili Tržačani cesarju Maksimilijanu I., se velle poltius omnes cum fillis mori quam umquam amplius ad manus Venetorum pervenire.

Seveda se Italija zaveda tega grozečega gospodarskega poloma in ga hoče preprečiti z drugo napako: hoče tudi Reko, tako da bi zaprla vsem srednjim in severnim delom naše države pot do morja in nas prisilila, da si jemljemo vsak kosček kruha od Italijanov po cenah, ki bi jih oni diktirali. Ali si moremo misliti sramotnejših razmer nego so te, ki jih hoče ustvariti Italija za nas? Alimoremo mirno gledati, da nas izpodrinejo od morja, ob katerem smo bivali 1300 let? (Ploskanje.)

Posebna naloga slovenskega naroda.

In še nekaj! Slovenski narod, ki loči tu Nemce od morja, je imel važno politično vlogo. Mi vemo, kako so bili Slovenci na tem teritoriju trn v oči germanstva, koliko nasilja in truda je bilo, da bi se ustvaril tisti glasoviti nemški most do Adrije. (Ploskanje.)

Gospodje, mi smo držali 1300 let pokoncu steber, ki je ločil Nemce od morja! Mi smo bili tisti jez, ki je branil, da se nemška povodenj ni razlila proti vzhodu. Ako bo Trst postal italijanski, mislim, da bo italijanski samo navidez. To ne bo nič drugega nego germanski Trst, nič drugega nego ekspozičura germanstva. Kajti naš narod ne bo mogel več zadržati nemške invazije, ker bo namesto kompaktnega ujedinjenega naroda nastala vsled političnih bojov mešanica brez odporne moči. (Tako je!)

Blaznost italijanskega imperijalizma.

Toda italijanski imperijalizem zahteva v svojem blaznem pohlepu še več. Zahteva celo Istro in Dalmacijo. Bolne želje so to, povečati na vsak način in za vsako ceno moč države, bolne želje kakor smo jih videli z zgodovini pri Aleksandru Velikem, perzijskih kraljih, turških sultanah, Napoleonu I. in Viljemu II! Toda njihova usoda naj bo tudi italijanskemu imperijalizmu glaseno memento mori! (Tako je!)

Gospodarski boj

Ako nam Italija zapre iztočno obal, ako nas odreže od morja, tedaj bo s tem začela še nekaj drugega kakor samo političen boj; s tem bo začela proti nam tudi gospodarski boj. V tem slučaju ne vidim, kdo bo močnejši in kdo bo imel večjo škodo od tega. Mi vemo, da Italija v tem slučaju ne bo mogla izvažati svojih izdelkov na Balkan in da si bo morala iskati drugje trga za svoje blago. Vemo pa tudi, da bo naša država dovolj čvrsta in bogata, da bo kljub vsemu imela dovolj prijateljev, da bo mogla uspešno voditi ta boj. (Tako je!)

Londonska pogodba.

Ali naj se na podlagi krpe papirja raztrga živ narod?! Londonska pogodba, ki je izrodek tajne diplomacije in imperijalistične mentalitete mogetev, je bila vendar sklenjena pod pogojem rebus six stantibus. Naperjena je bila proti Avstriji in glavni njen motiv je bil strateški, ki danes ne obstoji več. Avstro-Ogrske monarhije ni več, Italija na vzhodu ni več ogrožena, ker smo mi šibkejši. Če bi obstojal še kak strateški motiv in če je tak motiv sploh tak argument, potem bi ta govoril samo za nas, ki smo šibkejši.

Londonska pogodba je izgubila svoj objekt, kakor bi bila izgubila svoj subjekt, ako bi bila na pr. Italija razpadla pod vplivom boljševizma. Ker ni več objekta, tudi londonske pogodbe ni več, ker ona ni bila naperjena proti kraljevini Srbiji, še manj pa proti kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev, za katero se takrat sploh še ni znalo, kakor se tudi ni znalo, da se bo razrušila avstro-ogrška monarhija.

Kako naj tedaj služi ta pogodba za presojo naših razmer,

kako naj tvori podlago za razsodbo v sporu med zavezniki?! Ali naj sodijo oni, ki so pogodbo podpisali, kot judices in causa sua? Ali naj se reši usoda našega naroda z majoriziranjem? Ali naj se pozabi na one ogromne žrtve Srbije, ki so bile relativno in absolutno večje nego one, ki jih je doprinesla Italija (Tako je!), ako tudi ne vržemo na tehtnico vseh muk in trpljenja našega naroda v Avstro-Ogrski, ako se tudi ne spomnimo vseh onih tisočev, ki so poginili na moriških, vseh onih, ki so padli kot žrtve avstro-ogrškega militarizma! (Živahna pohvala.)

Rimski pakt.

Da, gospodje, mi bi mogli rešiti ta spor z Italijo sami, ako bi ta stala na načelih, ki sta jih zastopala nekdanj Mazzini in Garibaldi! In v istini je bil v tej svetovni vojski čas, ko se je italijanska javnost postavila na tako stališče. Takrat, ko je avstro-ogrška armada stala zmagovito globoko v Italiji, takrat so najboljši duhovi sklenili rimski pakt, ki je superlativ mednarodne morale in na podlagi katerega bi se mogli zediniti takoj. (Tako je!) Vemo, da ta pakt ni bil sklenjen od strani dveh vlad, toda bil je sklenjen javno od zastopnikov naroda, bil je javno odobran in od nikoder ni bilo ugovora. (Čujte! Čujte!)

(Dalje prihodnjič.)

MALI OGLASI

Išče se oskrbnika

za Dom Zapadnih Slovencev na 6818 Denison Ave.

Stalno delo in primerna plača. Zglasiti se je ob 8 zvečer najkasneje do sobote 4. julija pri tajništvu korporacije.

(June 9, 16)

Drva naprodaj

Naprodaj so drva za kurjavo, iz tovarne. Velik lot samo \$3.75. Pokličite Liberty 2067.

(135)

Delo dobi

Delo dobi ženska, da bi prišla ob sredah popoldne počistiti trgovino. Oglasite se na 6111 St. Clair Ave.

(136)

5 sob se odda

ISTA

hiša se proda

BREZ DOBIČKA

na 6107 St. Clair Ave.

obstoječe iz ene trgovine in treh stanovanj; parna gorkota, veliko zidano podstrešje in garaža. Se proda za \$7500, takoj samo \$3.750. Vaš denar dobro vložen. Za nadaljna pojasnila se oglasite pri

LOUIS MAJER

na

6410 St. Clair Ave.

(June 6, 9)

Lepa prilika

Naprodaj je slaščičarna in beer parlor z licenco D-2; jako dober promet. Proda se radi bolezn. Za podrobnosti pokličite Liberty 9876.

(June 6, 9, 13)

Ako iščete

dobrega popraviljalca za vaše čevlje, pridite k nam. Vedno prvovrstno delo. Popravljamo stare čevlje ter imamo polno zalogo finih, novih moških čevljev. Cene zmerne.

FRANK MARZLIKAR

16131 St. Clair Ave.

(Tues. x)

Oblak Furniture Co.

TRGOVINA S POHISTVOM

Pohištvo in vse potrebščine za dom

6612 ST. CLAIR AVE.

HENDERSON 2978

PREMOG — COKE

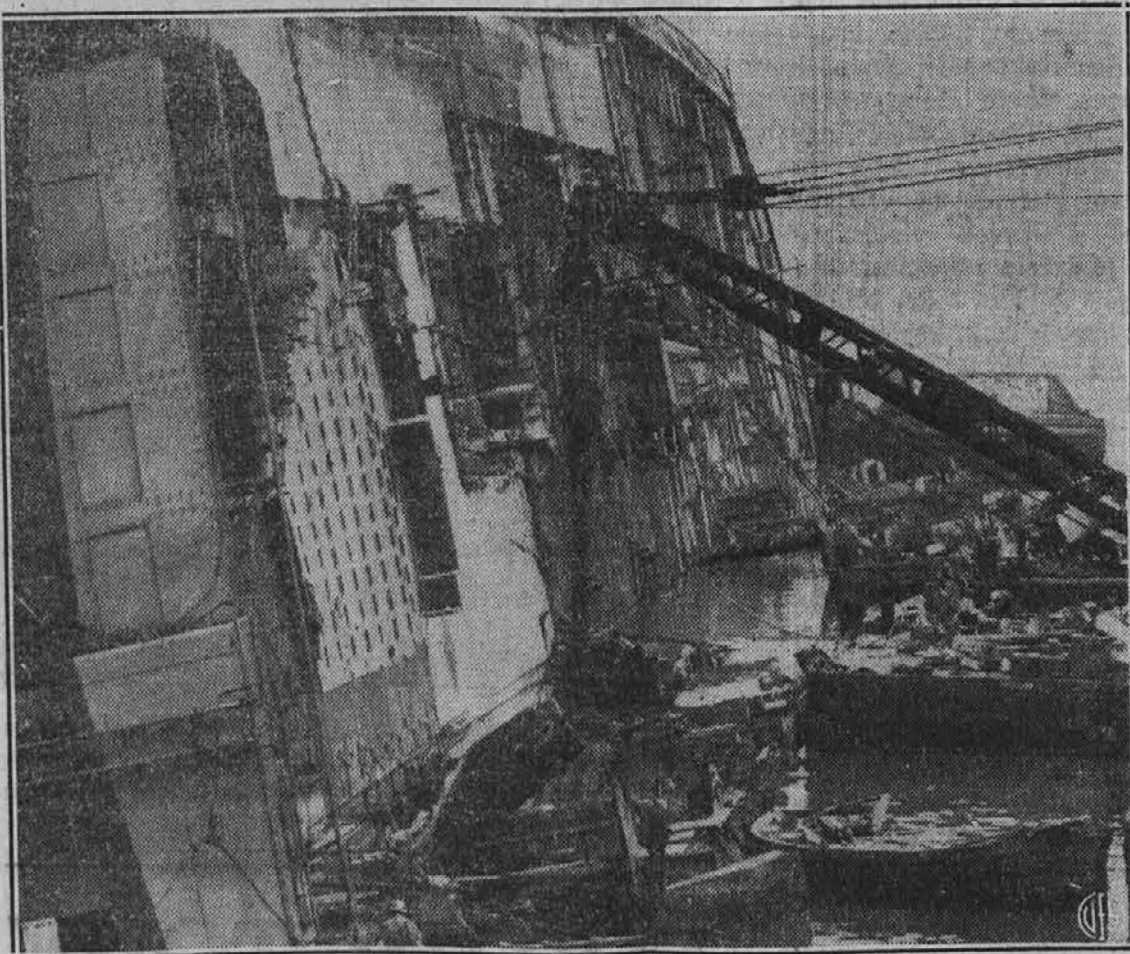
Razvažamo po vsem Clevelandu. Vprašajte za naš budget načrt. Pregled furnezov zastoj.

WHITE WAY COAL CO.

3888 SUPERIOR AVE.

HENDERSON 6177

DAJEMO EAGLE ZNAMKE

Gornja slika je bila posneta v newyorškem pristanišču in nam predstavlja del velike francoskega parnika Normandie, na katerem se sedaj vrše popravila. Mornariški izvedenci pravijo, da se bo ladja lahko popravila in potem uporabljala za prevoz vojnih potrebščin. Ladja je sedaj znana pod imenom "Lafayette."

Slika z ruskega bojišča nam predstavlja ruske čete, katere napredujejo pod kritjem bojnih tankov na zapadni ruski fronti. General Timošenko se poslužuje kavalerijske taklike pri napadanju s tanki združeno s pehoto. Timošenko je bivši kavalerijski častnik.

V. J. KRIZANOVSKA:

PAJČEVINA

IZ RUŠČINE PREVEDEL IVAN VOUK

Dve sobarici sta priskočili k došlecem in jim odvzeli prtljago. Malvina, ki ni bila vajena take postrežbe, se je vznemirila in potolažila se je šele tedaj, ko ji je Mina zagotovila, da so njih prtljago na njeno povelje odnesli v njihovo novo bivališče, kjer jo bodo našli nedotaknjeno.

Vsi so sedli okrog bogato porgrnjene mize, a Mina Bogdanovna je sedla k samovaru, ki se je bleščal kakor zlato, ter začela nalivati čaj.

— Sedaj vam pokažem naš dom, nato vas spremim v vaše bivališče, — je rekla Mina po čaju. — Pojdimo, dragi, ter pustimo Teodora, naj gre po svojih opravilih. Evo, Krauze gre, njegov pomočnik. Po dolgi odsotnosti mojega moža bosta imela o marsičem razpravljati.

S posebnim veseljem jih je vodila iz sobe v sobo, jim razkazovala omare z oblekami in s perilom, steklene omare, ki so se lomile pod težo posode itd. Gostje pa so se čudili razkošnemu in solidnemu pohištju. Njih navdušena hvala jo je navdajala z velikim veseljem.

V BLAG SPOMIN

TRETJE OBLETNICE SMRTI NAŠE LJUBLJENE IN NIKDAR POZABLJENE SOPROGE IN MATERE

Frances Franc

ki je izdihnila svojo blago dušo dne 9. junija, 1943.

Bog odvzel soprogo in mater tri leta je že od tedaj, storila vse najbolje si za nas, za vse trpljenje tu na zemlji v nebesih naj Ti plača Bog.

Žalujoci ostali:
JOSEPH FRANC, soproga,
JOSEPH, sin; FRANCES PLUT, hči,
JOHN, zet.
Cleveland, O., 9. junija, 1942.

V BLAG SPOMIN

DRUGE OBLETNICE SMRTI NAŠE GA LJUBLJENEGA IN NIKDAR POZABLJENEGA SINA IN BRATA

William Svigel

ki je za vedno zatisnil svoje mile oči, dne 9. junija, 1940.

Bog odvzel je sina in brata, dve leti je že od tedaj, spomin na te pa še živi, lepše zdaj Ti sonce sile in v miru božjem sladko spi.

Žalujoci ostali:
FRANK in ANNA SVIGEL, starši,
FRANK, brat; ROSEMARIE, sestra,
Cleveland, O., 9. junija, 1942.

— Jaz sem mislila na vas in sem spravila med razno nepotrebno navlaklo tudi koristne reči: pohištvo, žimnice, odeje, svetilke, posodo itd. Videla boš, Malvina, kako lepo si boste uredili dom; sčasoma pa bo še bolje. Osvald bo zdaj šele drugi vrtnar, ker glavnega, starega Pivovarova, ni bilo mogoče še odstraniti; toda to je samo začasno. Pomisli, ta podlež ti vračuna do zadnje zeljinate glave, vsak lonec cvetja; včasih se predre celo grajati Teodorovo delo, a nas zmerja s prekletim Nemci in "kobilicami." Oh, kako ga sovražim! Do grla sem sita, da se nam tuj človek opleta okrog nog.

Končno je gospa Libermanova privedla sorodnike v zanje določeno bivališče.

Bila je to lepa hišica s tremi precej prostornimi sobami in kuhinjo. Oprava je bila prav dostojna, a vsebina omar, bufetov in skrinj je dokazovala, da so bili Šastunovi premožna rodbina, ki je mogla utrpeti brez škode in neopazno toliko stvari, s katerimi se je opremila in oskrbela cela družina.

Čedno, rdečelično vaško dekle, po imenu Fenja, je bila določena Malvini za postrežnico.

— Vsako jutro in vsak večer ti bo prinesla po dve steklenici mleka in eno steklenico smetane, — to uredim že jaz, — in tudi sadja in krhljev. Nič zato, ako se boste morali za zdaj zadovoljiti z malim. Tega je pač kriv godrnjavi pes Pivovarov; toda kakor hitro dobi Osvald mesto glavnega vrtnarja, bomo imeli vsega dovolj. Fenja so poslali v kuhinjo, a Malvina, ki je bila vsa iz sebe od sreče, je prišla svakinjo za roke, ki so bile okrašene s prstani, ter jih začela poljubljati s solznimi očmi:

— Oh, kako sta dobra, ti in Teodor! Dobrotnika naša. Iz uboštva sta nas izvela ter nas napravila srečne in bogate. O, Mina, angelj!

Medtem, ko se je vršilo razgledovanje hiše in so se ženske udajale vzrivom ginjenosti, je stopil Liberman s svojim pomočnikom v delavno sobo. Krauze mu je začel obširno poročati o vsem, kar se je zgodilo za časa njegove odsotnosti ne samo v Vsesvjatskem, ampak tudi v okolici.

Ko sta natančno razpravljala o vprašanih, tičočih se posvetu in tovaru, je pogovor prešel na požar pri Merderfeldu.

— Kako se je zgodila ta nesreča, in zakaj niso rešili vsaj en skedenj? — je vprašal Liberman. — Mihajlovka je samo nekaj korakov oddaljena; s pomočjo ljudstva bi se bil dal po mojem mnenju ogenj omeljiti. Ali so bili morda ljudje na polju?

Krauze se je suho nasmehnil. — Ogenj se je pojavil ob osmih zvečer, na nedeljo, in vsa Mihajlovka je bila pri požaru, toda ... so samo gledali; niti eden izmed teh podležev ni gnil s prstom, da bi pomagal gasiti. Na naše in Merderfeldove prošnje in celo ukaze so se le posmehovali rekoč: "Kaj zato, če Nemcu pogori, saj je bogat in si postavi nove skednje."

— Nesramneži! — je zamrmral skozi zobe Liberman in stisnil pesti. — Ali je znan vzrok požara?

— Nekateri domnevajo, da je kup sena v skednju zapalil Merderfeldov nečak, ki je pijanec; dve ženski sta pravili, da sta ga videli tam spečega in s pipo v ustih. On seveda to za-

nikuje. Morda pa je zažgal kdo iz Mihajlovskih iz zlobe. Jaz celo sumim sodarjevega brata Ivana Petrova.

— A! Tistega, ki dela v Vsesvjatskem?

— Tako je.

— Ali je priznal?

— Do zdaj še ne, toda vrgli so ga v ječo in paznik ga je pošteno nabil. Upajmo, da mu razvežejo jezik.

— Moram govoriti s paznikom in tudi z nadpaznikom; treba je pošteno kaznovati tega podleža; medtem pa zapodite Ivana Petrova ... V Vsesvjatskem ne bo zaslužil več niti kopejke; požigalec brat nima tu kaj delati.

— Dobro. Ravno jutri pride na delo in nameraval sem mu dati za trideset lir naročil. Kazen bo tem občutnejša, ker mu je umrla mati in je ne bo imel s čim pokopati.

Debelo, rdeče Libermanovo obličje je zadobilo krut izraz.

— To je izvrstno. Treba je naučiti kozjih molitvic te pse, ki se drznejo sovražiti in kazati zobe "prekletim Nemcem."

Naslednjega dne okrog desete zjutraj se je zbral v sobi Anisje Ivanovne — hišne, — nekaj poslov. Razen nje so se deli okrog mize: prvi vrtnar, stari sluga, ki je nadzoroval hišo, in kuhar, a ob strani sta stali dve kravji dekli in Fenja, ki je prišla po mleko in sadje za Milerjeve.

Anisja je bila videti nevoljna.

— Kaj? Vsak dan po štiri steklenice mleka in dve vkuhanega sadja za te gobavce, Bog mi grehe odpusti? — je vpila. — Ali je naša gospoda oslepele, da ne vidi, kako ji krađejo od vseh strani? O, pisala bom Juriju Mihajloviču, kaj se tu godi; naj on napravi red, predno ga ta razbojniška golazen spravi na boben.

— Da po pravici povem, ta svakinja Mine Bogdanovne ni prav nič podobna gospe, — se je prezirno nasmehnila Fenja. — Njene roke kakor tudi roke njene hčere so takšne, kakor da so zemljo kopale, a sinček je takšen, kakor da je ravnokar prišel iz konjušnice. Služi takim ljudem!

V tem trenutku je vstopila ženska z dvema otrokoma: enega je držala v naročju, drugega je vodila za roko. Bila je videti izmučena in razburjena.

— Ali veste, da je nemški oskrbnik Krauze odpovedal Ivanu Petrovu delo in mu prepovedal še z nogo prestopiti semkaj. To pa zaradi tega, ker da je njegov brat zažgal priseljencem skedenj, ko sem pa sama videla, kako je oni nemški prešič s pipo spal na senu! Ubogemu Ivanu je bilo, kakor da ga je nekdo s kolom po glavi. Brez tega ima doma veliko gorja, zdaj pa še odpoved. Leta vam okrog kakor izgubljenec, človeku se srce krči, ko ga vidi. Oh! Slabi časi so prišli! Konec je z nami, brez zaščite smo, odkar so začeli Nemci tu gospodariti!

In s predpasnikom si je utrla solze.

— Da, z generalovo ženitvijo je prišla na Vsesvjatsko nesreča! Skoraj noben Rus ne najde tu kruha; še hišne bodo naročili iz Nemčije, — je trpko pripomnil stari vrtnar. — Iz tvornice pode naše ljudi kar zapovrstjo, a na pristavi so odpovedali Antonu, da napravi prostor Nemcu; a tudi na moje mesto že preži ta pes, to ču-tim! In proti temu je ni pomoči! Pomilujem ubogega Petrova. Zvečer grem pogledati k njemu in mu kaj ponesem. Težko mu je, revežu.

— Tudi jaz pojdem s teboj; v nedeljo pa grem na semenj in tam poprašam, če bi se dobilo kakšno delo zanj, — je rekla hišna.

— Anisja Petrovna, — je prosila Fenja. — Dajte mi mleka in smetane, sicer me bo moja nova "gospa," — ha, ha,

ha, — Malvina Karlovna ozmerjala.

Anisja je molče nalila iz veder, ki so stale na mizi mleka in smetane, nato pa dolila vode iz škafa in napolnila obe steklenici v veliko veselje vseh prisotnih.

— Tu imate za svoje nemške pritepenice, pa še to je predobro. Da bi se zadušili! — je srdito zamrmrala Anisja.

Po obilnem obedu na čast gostov, se je oskrbnik z vso družino podal na teraso pit kavo. Liberman je bil zdaj dobrušen in zadovoljen, in vse okrog njega je bilo zadovoljno, duh dobrih smotek, ki so jih moški kadili, pa je še pogolbil splošno zadovoljnost.

— Torej, prijatelji, zdaj ste na mestu, vendar pa ne smete počivati na lavorikah, (ampak morate misliti na prihodnost, — je globokomurno in resno izpregovoril Teodor. — Kot začetek naj vam bo osem do desetdnevni počitek; nič se ne mudi. Davi sem prejel pismo s poročilom, da gospoda letos ne pride semkaj. General z ženo gre v Karlove vari, od tam pa na Poljsko, kjer živi njegov pastorek, generalin sin iz prvega zakona. Kupil si je tam posestvo. Jurij Mihajlovič pa se odpravlja v Krim. Zato bomo izrabili to poletje, da nekoliko izbrusimo Morica in Greto. Popeljem ju v mesto k nekemu svojemu prijatelju, Judu Šmaceljnu, ki ima plesno šolo. On ju nauči, kako se morata vesti v odlični družbi. Jaz nameravam namreč namestiti pozneje Greto za vzgojiteljico; tako postane "gospodična" in v bogati rodbini bodo z njo občevali kakor enak z enakim.

Glede Morica bom še pomislil; treba je počakati ugodne prilike, da mu priskrbimo kaj dobrega. Kar se tiče Karla, pa je najbolje, da se nauči ruski in obiskuje gimnazijo. Sčasoma utegne postati zdravnik ali inženir in napraviti karijero.

— Ali veš, Teodor, da bi mogli poslati Liziko k madamsi Blasovi. Njen zavod je prvi v mestu, in ker ti je dolžna, sprejme gotovo zastojno dekle, — je pripomnila Mina.

— Izvrstna misel, draga! Ti si zares imenitna gospodinja. Ko se popeljem z Greto in Moricem v mesto, pojdem tudi k madamsi Blasovi.

Prešlo je leto. V vrtu poleg hiše je sedela v senci bezga in akacij vsa oskrbnikova družina. Popili so že kavo, "dame" so imele ročna dela v rokah ter se pogovarjale z Moricom in

Nemški minister za prehrano Walter Darre je bil odstavljen na povelje Hitlerja. Nemčija še nekako dobiva vojne potrebščine, a primankuje pa ji živeža.

General Douglas MacArthur, poveljnik zavezniških armad v južnozpadnem Pacifiku je obiskal grob neznanega vojaka v Melbourne, Avstralija, na tako zvan "Anzac Day."

FOR VICTORY

BUY
UNITED
STATES
WAR
BONDS
AND
STAMPS

NAZNANILO

WOLFF HEATING CO.

715 East 103 St.

GLenville 9218

vam naznanja, da ako morate deti v hišo nov furner ali boiler, ako se stari ne more popraviti, lahko dobite pri nas. Ravno tako dobite pri nas dele za vsake vrste furnerje. V zalogi imamo samo 10 stokerjev, samo osem plinskih avtomatičnih kotlov za vročo vodo.

POKLIČITE MR. ROBASHA PRI

WOLFF HEATING CO.

715 E. 103 St.

Cleveland, O.

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jamči
Vam in Vašim Otrokom

KRAJSKO-SLOVENSKA
KATOLIŠKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporna organizacija
v Ameriki . . . Posluje že 49. leto

Članstvo 38,200

Premoženje \$5,000,000

Solventnost K. S. K. Jednote znaša 127.24%

Če hočete dobro sebi in svojim dragim, zavarujte se pri najboljši, najstarejši in nadsolventni podporni organizaciji.

KRAJSKO-SLOVENSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

kjer se lahko zavarujete za smrtnine, razne poškodbe, operacije, protibolezni in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 60. let, otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejšo vrsto certifikate sedanjih dobe od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in sirot. Če še nisi član ali članica te mogoče in bogate katoliške podporne organizacije, pritrudi se in pristopi takoj.

Za pojasnila o zavarovanju in za vse druge podrobnosti se obrnite na uradnike in uradnice krajevnih društev K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD

351-353 No. Chicago St.

Joliet, Ill.

AMERIŠKA DOMOVINA

bi morala biti

v

vsaki slovenski hiši